

Lamačová, E. Pravidla basketbalu a vliv jejich změn na hru. Bakalářská práce. Praha: UK PedF, 2010

Posudek oponenta: doc. PhDr. Jiří Hrabinec, CSc.

Cíl práce autorka formuluje velmi komplikovaně (s.6). Možná by bylo lepší se více držet názvu práce. Takto široce formulovaný cíl evidentně překračuje to co autorka v názvu slibuje (např. fungování basketbalu, organizace, federace, vývoj v Čechách, naše úroveň ve světových soutěžích atd. – to vše mohlo být obsahem určitého úvodu do problematiky). To se projevuje pak i v obsahu práce. Struktura obsahu je klasická, avšak (kromě výše uvedené výtky) jej nebylo třeba tak atomizovat (tři až čtyři kapitoly na jedné stránce a 17 kapitol na čtyřech stránkách???)

Autorka zpracovává problematiku na 64 stranách včetně příloh, s využitím 23 uvedených pramenů. Odkazy na literaturu řeší exponentem v textu a bibliografickým záznamem až v seznamu literatury (obvykle se tato forma poznámkového aparátu užívá poněkud jinak).

Autorka uvádí 4 hypotézy (s.32). První dvě jsou formulovány v budoucím čase, H3 v minulém, H4 v přítomném – proč? Dále hypotézy ukazují, že autorka sleduje pouze poslední období vývoje pravidel a nikoli změny, probíhající v celé historii basketbalu – to chtělo upřesnit v cíli práce (tím spíše totiž vyniká nadbytečnost některých kapitol). Vlastní řešení výzkumné části 5.1 je nápadité, pouze je jasné, že autorka neví, co je experiment. Také mi chybí srozumitelnější interpretace výsledků šetření přímo u tabulek – částečně ji čtenář najde až v Diskusi, ale zde je již smíšeno několik pravidel dohromady. Jak interpretuje autorka to, že 2 rozdíly pokusů mají záporné znaménko a dva kladné? Obdoba je i u testování dalších hypotéz. Jsou zjištěné změny statisticky významné? Jinak jsou výsledky zpracovány pečlivě.

A co kap. 5.4 (s.45) – skutečně bylo cílem dotazníku zjistit spokojenost hráčů? Nebo názor na vliv změn pravidel na hru? Je v kap. Diskuse závěr k H4 oprávněný? V H4 se nemluví o českém basketbale – a pravidla jsou přece mezinárodní??? (Reakce na to se objevuje až v Závěrech.) Kapitulu Závěry bych také doporučoval přehledněji strukturovat a více opřít o konkrétní zjištěné (např. číselné) údaje.

Celkově ale autorka věnovala práci značný čas a úsilí a přes výše uvedené připomínky splnila nároky kladené na tento typ prací.

Práci doporučuji k obhajobě.

V Praze 19.5.2010

doc. PhDr. Jiří Hrabinec, CSc.